

[Albrechtsen]

men som så sandelig ofte ikke er til spor gavn for det store befolkningsflertal i de lande, det drejer sig om. Derfor er det nødvendigt, at den danske u-landsbistand bryder med disse kommercielle interesser, bryder med de bindinger, som er til hinder for udviklingen i de fattige lande.

Man har beregnet, at ca. 50 pct. af den danske u-landsbistand vender tilbage som ordrer til det danske erhvervsliv. Man må nok stille det spørgsmål, om u-landsbistanden skal være bistand til det danske erhvervsliv eller bistand til de fattige befolkninger. Dér rejser hr. Lasse Budtz et problem ved at spørge: ja men kunne det ikke tænkes, at det forslag, SF og VS har fremsat, vil mindske beskæftigelsen i Danmark?

For det første må jeg sige, at det er en underlig kræmmeragtig betragtning – det bliver jeg nødt til at sige – når vi diskuterer dette problem. For det andet må jeg sige, at det ikke engang er sikkert, at det er en rigtig betragtning. Jeg har i hvert fald ladet mig fortælle, at man i Sverige, hvor man er gået i gang med at afbinde en stor del af bistanden, således at man stiller modtagerlandet frit med hensyn til, hvor det vil indkøbe forskellige produkter og maskiner osv., alligevel har fået placeret en hel del ordrer hos svenske virksomheder.

Jeg tror i og for sig, at hvis man generelt i de vestlige lande kunne få afbundet bistanden, så ville der såmænd nok også falde nogle ordrer af til de danske firmaer. Egentlig skulle der vel ikke være nogen grund til, at man indirekte førte en protektionistisk politik fra dansk side gennem dette.

Et af de vigtigste punkter i dette forslag er og bliver spørgsmålet om bistand til de befrielsesbevægelser, der kæmper imod undertrykkelse. De befrielsesbevægelser kan jo være med til at fjerne de styre, som står i vejen for en udvikling. Det drejer sig f.eks. helt aktuelt om at støtte befrielsesbevægelsen i El Salvador, der står over for et brutalt, USA-støttet militærdiktatur. Det gælder også støtten til befrielsesbevægelsen i Sydafrika, hvor et gennembrud for det sorte befolkningsflertal kunne have store og afgørende konsekvenser for levevilkårene i store dele af Afrika.

Endelig er det afgørende, at bistanden kanaliseres til de lande – og måske endda først og fremmest til dem – hvor man har kastet

åget af sig. Det er ikke socialistiske lande, der er tale om. Der er nogle af de borgerlige ordførere, der har været inde på, at vi ønsker, at hjælpen skal kanaliseres til socialistiske lande. Jeg ville da ønske, at der var socialistiske lande at kanalisere den til, men det er der desværre ikke på nuværende tidspunkt. Der er lande, hvor man har kastet det imperialistiske åg af sig, hvor man har frataget diktaturerne, godsejerne og borgerskabet magten, og hvor man i stedet for har givet befolkningen reel indflydelse og en reel mulighed for at få andel i udviklingen.

Derhen må den danske støtte gå, først og fremmest fordi man her direkte kan nå den fattige del af befolkningen, direkte kan se resultater, positive resultater, af den danske bistand, men også for at hindre, at disse styre bryder sammen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Industriministerens redegørelse af 25. april 1984 om industripolitik.

(Redegørelsen anmeldt 25/4 84. Redegørelsen givet 25/4 84. Meddelelse om forhandling 25/4 84).

Forhandling

Erling Jensen (S):

Jeg måtte desværre i fjor over for industriministeren beklage, at hans industripolitiske redegørelse var lidt tynd. Jeg havde ikke tænkt mig, at han ville reagere på den måde,